

Strasbourg, 12.4.2016
COM(2016) 221 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Stadiul actual și posibile căi de urmat în ceea ce privește situația de nerez reciprocitate cu anumite țări terțe în domeniul politicii vizelor

I. INTRODUCERE

Renunțarea la vize în condiții de reciprocitate este un principiu al politicii comune a UE în domeniul vizelor și un obiectiv pe care Uniunea ar trebui să îl urmărească în mod proactiv în relațiile sale cu țările terțe, îmbunătățind astfel credibilitatea și coerența relațiilor sale externe. Conform acestui principiu, atunci când ia o decizie în privința eliminării obligației impuse cetățenilor unei țări terțe de a deține viză, UE ține seama dacă țara terță respectivă exonerează, pe bază de reciprocitate, cetățenii *tuturor* statelor membre de obligația de a deține viză. În acest sens, ar trebui remarcat faptul că Regatul Unit și Irlanda nu participă la elaborarea politicii comune în domeniul vizelor¹. Începând din 2001, au fost create în temeiul legislației CE/UE diferite mecanisme care prevăd măsurile ce trebuie luate în cazurile de nerez reciprocitate. Cu sprijinul activ al Comisiei, au fost soluționate marea majoritate a cazurilor de nerez reciprocitate notificate în legătură cu opt țări terțe.

În cel mai recent raport de evaluare a situației de nerez reciprocitate cu anumite țări terțe în domeniul politicii privind vizele², adoptat de Comisie în luna noiembrie a anului trecut, au fost identificate patru țări cu care nerez reciprocitatea persistă: Brunei în ceea ce privește Croația; Canada în ceea ce privește Bulgaria și România; Japonia în ceea ce privește România; Statele Unite ale Americii (SUA) în ceea ce privește Bulgaria, Croația, Cipru, Polonia și România. Prezenta comunicare analizează evoluțiile înregistrate începând din luna noiembrie 2015.

Dacă țara terță în cauză nu elimină, până la 12 aprilie 2016, obligativitatea vizelor, Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001, astfel cum a fost modificat de Parlamentul European și de Consiliu prin Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 din 11 decembrie 2013³ (denumit în continuare „regulamentul”), impune Comisiei adoptarea unui act delegat care suspendă, pe o perioadă de 12 luni, exonerarea cetățenilor țării terțe respective de obligația de a deține viză. Regulamentul impune, de asemenea, Comisiei să ia în considerare consecințele produse de suspendarea exonerării de obligația de a deține viză asupra relațiilor externe ale UE și ale statelor sale membre. În aceeași optică, la momentul adoptării regulamentului, 21 de state membre au declarat că „*instituțiile competente ale Uniunii sunt obligate, anterior oricărei propuneri sau decizii, să examineze atent și să țină seama de eventualele consecințe politice negative care ar putea rezulta din astfel de propuneri sau decizii*”.

Pentru a asigura implicarea deplină a Parlamentului European și a Consiliului în aplicarea mecanismului de reciprocitate și având în vedere natura politică deosebit de sensibilă a suspendării exonerării de obligația de a deține viză, prezenta comunicare evaluează consecințele și efectele suspendării exonerării cetățenilor țărilor terțe în cauză de obligația de a deține viză.

¹ În consecință, în prezenta comunicare, „statele membre” înseamnă, în afară de cazul în care se specifică altfel, toate statele membre ale UE - cu excepția Regatului Unit și a Irlandei - precum și țările asociate la Acordul Schengen (Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția).

² C(2015) 7455 final, 5.11.2015.

³ Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație, JO L 347, 11.12.2013, p. 74.

II. ACTUALUL MECANISM DE RECIPROCIȚATE INSTITUIT PRIN REGULAMENT

Mecanismul de reciprocitate, asupra căruia legiuitorii au convenit în 2013 ca soluție de compromis și care constă din mai multe etape, începe cu notificarea efectuată de un stat membru în cazul în care o țară terță scutită de vize menține sau introduce obligația de a deține viză pentru cetățenii unuia sau mai multor state membre și cu publicarea acestuia în Jurnalul Oficial⁴.

În conformitate cu regulamentul⁵, imediat după data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Comisia trebuie să intervină pe lângă autoritățile țării terțe în cauză, în special în domeniile politic, economic și comercial, pentru a restabili regimul de călătorie fără viză pentru cetățenii statului membru în cauză. Au fost inițiate contacte cu toate țările terțe notificate de statele membre.

Dacă țara terță în cauză nu elimină obligativitatea vizelor, Comisia, în termen de cel mult șase luni de la data publicării notificărilor statelor membre și ulterior la intervale regulate de până la șase luni, fie adoptă un act de punere în aplicare, prin care se suspendă temporar, pentru o perioadă de până la șase luni, exonerarea anumitor categorii de cetățeni ai țării terțe în cauză de obligația de a deține viză, fie înaintează un raport de evaluare a situației, în care precizează motivele pentru care a decis să nu suspende exonerarea de obligația de a deține viză.

Comisia a inițiat un cadru de „reuniuni tripartite” periodice, la care iau parte țara terță, statul sau statele membre în cauză și Comisia. Ținând seama de angajamentul statelor membre și al țărilor terțe în aceste reuniuni, de posibilele consecințe negative ale suspendării exonerării de obligația de a deține viză și de faptul că niciunul dintre statele membre în cauză nu a solicitat Comisiei să adopte măsuri de suspendare, Comisia nu a propus astfel de măsuri, adoptând în schimb trei rapoarte⁶ în prima etapă a mecanismului.

În conformitate cu etapa următoare a procedurii⁷, dacă țara terță nu a eliminat obligativitatea vizelor în termen de 24 de luni de la data publicării notificărilor, regulamentul impune Comisiei să adopte un act delegat care suspendă temporar, pentru o perioadă de 12 luni, exonerarea cetățenilor țării terțe respective de obligația de a deține viză.

Regulamentul definește în detaliu parametrii suspendării. Aceasta are o durată de 12 luni și se aplică tuturor cetățenilor țării terțe în cauză⁸. Suspendarea trebuie să devină efectivă în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a actului delegat.

Actul delegat (respectiv, suspendarea exonerării de obligația de a deține viză) intră în vigoare numai dacă Parlamentul European sau Consiliul nu formulează nicio obiecție în termen de patru luni de la data notificării sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, ambele instituții informează Comisia că nu vor obiecta. Perioada de patru luni va fi prelungită cu două luni, dacă legiuitorul solicită acest lucru. Cu alte cuvinte, în ultimă instanță, decizia este luată de Parlamentul European și/sau de Consiliu.

Regulamentul⁹ prevede că Parlamentul European sau Consiliul pot revoca în orice moment delegarea de competențe către Comisie. Pentru acest lucru este necesară o decizie adoptată cu

⁴ Comisia a publicat notificările privind nereziprocity la 12 aprilie 2014 (JO C 111, 12.4.2014, p. 1). Cinci state membre (Bulgaria, Croația, Cipru, Polonia și România) au notificat cazuri de nereziprocity în ceea ce privește cinci țări: Australia, Brunei Darussalam, Canada, Japonia și Statele Unite ale Americii.

⁵ Articolul 1 alineatul (4) litera (b).

⁶ C(2014) 7218 final, 10.10.2014, C(2015) 2575 final, 22.4.2015 și C(2015) 7455 final, 5.11.2015.

⁷ Prevăzută la articolul 1 alineatul (4) litera (f) din regulament.

⁸ Articolul 4 din regulament, care permite statelor membre să exoneraze de obligația de a deține viză anumite categorii de persoane, cum ar fi titularii de pașapoarte diplomatice și membrii echipajelor aeronavelor civile sau ale navelor maritime civile, se aplică în continuare.

majoritate absolută în Parlamentul European și/sau o decizie adoptată cu majoritate calificată în Consiliu.

III. EVOLUȚIILE ÎNREGISTRATE DE LA ADOPTAREA CELUI DE AL TREILEA RAPORT DE EVALUARE A SITUAȚIEI DE NERECIPROCITATE CU ANUMITE ȚĂRI TERȚE

a. Japonia (notificare transmisă de România)

La 17 decembrie 2015, Japonia a informat oficial Ministerul Afacerilor Externe al României că scutirea de vize a cetățenilor români, inclusiv a titularilor de pașapoarte temporare, a fost prelungită până la 31 decembrie 2018. **Prin urmare, Comisia ia notă de faptul că, până la 31 decembrie 2018, Japonia asigură exonerarea deplină de obligația de a deține viză.**

b. Brunei (notificare transmisă de Croația)

În cel de al treilea raport se precizează că Brunei a notificat Comisiei acordarea unei exonerări de până la 90 de zile de obligația de a deține viză pentru cetățenii croați și cei din Liechtenstein. Cu toate acestea, deciziile respective nu erau încă puse în aplicare la momentul adoptării raportului. De la acel moment, Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă au solicitat de mai multe ori statului Brunei să acorde exonerarea de obligația de a deține viză, să actualizeze site-urile de internet respective și să informeze IATA cu privire la schimbare. Comisia a primit semnale pozitive cu ocazia acestor contacte. Mai recent, la 6 aprilie 2016, Misiunea Bruneiului pe lângă UE a informat în scris Comisia că exonerarea de obligația de a deține viză va fi pusă în practică în câteva săptămâni.

c. Canada (notificări transmise de Bulgaria și România)

La 6 aprilie 2016 a avut loc a patra reuniune tripartită. La reuniune, Canada a explicat că de la 15 martie 2016 autorizația electronică de călătorie (eTA) a devenit obligatorie pentru toți călătorii scutiți de viză. Cu toate acestea, pentru a facilita o tranziție lină, a fost introdusă o perioadă de „clemență”, până la 29 septembrie 2016.

Canada a reconfirmat angajamentul său de a extinde eTA pentru a include cetățenii bulgari și români care au călătorit cu viză în Canada în ultimii zece ani sau care dețin o viză valabilă pentru SUA, eliberată în alte scopuri decât imigrarea, după ce eTA este stabilă și complet funcțională. Nu s-a stabilit încă o dată pentru această extindere.

La reuniune, Canada a prezentat și o actualizare a ratei de încălcare a normelor privind imigrația și a ratei de refuz al acordării vizei, care reprezintă doi indicatori esențiali pentru exonerarea de obligația de a deține viză, prevăzuți în cadrul de politică privind vizele al Canadei. Atât în cazul Bulgariei, cât și în cazul României, în special rata de refuz al acordării vizei se menține cu mult deasupra pragului de 4 % cerut pentru ultimii 3 ani (media pentru perioada 2013-2015 este de aproape 16 % pentru ambele țări). În ceea ce privește rata de încălcare a normelor privind imigrația – pentru care pragul este de 3 % în medie pe 3 ani – ambele state membre au rezultate comparativ mai bune (2013-2015): Bulgaria: 4,3 %; România: 2,5 %. În plus, Canada a anunțat că a propus efectuarea în următoarele luni a unor vizite tehnice/ale experților în ambele state membre, pentru a colecta mai multe informații pentru anumite domenii (cum ar fi, emiterea de documente de călătorie și documente de origine; integrarea romilor; gestionarea frontierelor și combaterea corupției). Deși acest lucru nu ar trebui considerat ca fiind o „revizuire oficială a situației vizelor”, astfel de misiuni ale experților ar putea contribui la instaurarea unui climat de încredere și ar permite experților canadieni să identifice riscurile specifice asociate unei exonerări de obligația de a deține viză și opțiunile de atenuare a acestor riscuri.

⁹ Articolul 4b alineatul (3).

Prin urmare, nu a fost obținută reciprocitatea deplină cu Canada în ceea ce privește scutirea de vize a cetățenilor bulgari și români. Comisia va continua să monitorizeze evoluția situației, în special în ceea ce privește punerea în aplicare de către Canada, cât mai curând posibil, a extinderii prevăzute a eTA la anumite categorii de călători și, într-o etapă ulterioară, în ceea ce privește extinderea domeniului de aplicare al eTA la anumite categorii de persoane „cu risc scăzut”, care călătoresc pentru prima dată în Canada.

d. Statele Unite ale Americii (notificări transmise de Bulgaria, Croația, Cipru, Polonia și România)

La 23 februarie 2016 a avut loc a patra reuniune tripartită cu SUA. SUA au subliniat angajamentul lor pentru extinderea Programului de scutire de vize după îndeplinirea tuturor cerințelor de către statele membre, și au recunoscut eforturile depuse de acestea.

SUA au prezentat la reuniune statisticile privind refuzul acordării vizei în 2015: Bulgaria: 17,26 %; Croația: 5,29 %; Cipru: 3,53 %; Polonia: 6,37 %; România: 11,16 %. Toate cele cinci state membre au depășit pragul de 3 % impus de Legea SUA privind imigrarea și cetățenia (*US Immigration and Nationality Act*).

În ceea ce privește acordurile solicitate de SUA în domeniul asigurării aplicării legii¹⁰, toate statele membre se află într-un stadiu foarte avansat; aproape toate acordurile au fost semnate. Raportarea către Interpol a pașapoartelor pierdute/furate nu a fost considerată un obstacol. Cu toate acestea, SUA încep vizitele la fața locului în țările candidate la Programul de scutire de vize, care constituie o cerință prealabilă pentru aderarea la acest program, numai atunci când Departamentul de Stat și Departamentul de Securitate Internă consideră că sunt îndeplinite toate cerințele stabilite în Legea privind imigrația și cetățenia.

Congresul SUA a modificat, la 18 decembrie 2015, legislația privind Programul de scutire de vize. Conform noilor dispoziții, ca regulă generală, începând cu 21 ianuarie 2016¹¹, călătorii din țările incluse în Programul de scutire de vize, care dețin cetățenie irakiană, iraniană, siriană sau sudaneză (respectiv, dublă cetățenie) sau care au fost prezenți în aceste țări sau în Libia, Somalia sau Yemen în orice moment începând cu 1 martie 2011, sunt obligați să solicite o viză și nu mai pot călători cu o autorizație electronică (ESTA) în cadrul Programului de scutire de vize. Această lege are un impact potențial asupra tuturor statelor membre admise în Programul de scutire de vize. Niciunul dintre statele membre admise în Programul de scutire de vize nu a notificat Comisiei aceste modificări ale programului în termen de 30 de zile de la punerea lor în aplicare, în conformitate cu articolul 1 alineatul (4) litera (a) din regulament. Noua lege a introdus, de asemenea, modificări în ceea ce privește documentele de călătorie: începând cu 1 aprilie 2016, numai titularii de pașapoarte *biometrice* pot călători fără viză.

Modificările respective ale Programului de scutire de vize au condus la introducerea unor noi restricții de călătorie pentru cetățenii din țările incluse în acest program. Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă au transmis în mai multe rânduri Congresului și Administrației SUA preocupările UE cu privire la noile măsuri din legislația americană și au invitat insistent SUA să pună în aplicare legea în mod flexibil, pentru a limita consecințele

¹⁰ Acordul de schimb de informații privind teroriștii cunoscuți sau suspecți; Acordul privind intensificarea cooperării în vederea prevenirii și combaterii cazurilor grave de criminalitate.

¹¹ Călătorilor către Libia, Somalia și Yemen li se poate revoca ESTA la punctul de intrare în SUA, deși li se va permite în continuare să intre în SUA. Începând din luna aprilie, în chestionarul ESTA vor fi incluse informații despre călătoriile anterioare către țările respective. În prezent, cetățenii țărilor incluse în Programul de scutire de vize, care dețin dublă cetățenie, și anume inclusiv cetățenie libiană, somaleză sau yemenită, pot în continuare să călătorească pe baza ESTA.

negative asupra călătorilor UE de bună credință¹². Ca răspuns la aceste preocupări și recurgând la dispozițiile legislației¹³, Guvernul SUA a decis să renunțe, pe baza unei analize de la caz la caz, la aplicarea legislației pentru anumite categorii de persoane¹⁴, în plus față de cele exceptate în mod explicit în legislație (și anume, personalul militar și personalul guvernamental care călătorește în exercițiul funcției). Formularul ESTA a fost revizuit în consecință și permite în prezent solicitanților care consideră că aparțin acestor categorii să furnizeze informații suplimentare și autorităților SUA să ia o decizie de la caz la caz în privința eligibilității pentru ESTA.

Cetățenii bulgari, croați, ciprioți, polonezi și români sunt supuși în continuare obligației de a deține viză. În contextul obținerii pentru cele cinci state membre în cauză a reciprocității depline în materie de vize, poziția consacrată a Comisiei este că scutirea de vize a cetățenilor din aceste cinci țări nu ar conduce la creșterea amenințării în domeniul migrației către SUA sau al securității SUA. Prin urmare, Comisia va invita SUA să ia în considerare, ca prim pas imediat, o măsură similară cu extinderea de către Canada a eTA pentru a include și călătorii bulgari și români „cu risc scăzut” – și anume, eligibilitatea pentru ESTA a cetățenilor din aceste cinci țări care au utilizat în mod legal o viză SUA în trecut, de exemplu, în ultimii 10 ani – și, dacă este necesar, inițierea de legi în acest sens. În plus, Comisia va invita SUA să ia în considerare inițiativele legislative prezentate, în special „Jobs Originating through Launching Travel Act of 2015” (Legea din 2015 privind crearea de locuri de muncă prin stimularea călătoriilor)¹⁵.

În paralel cu discutarea reciprocității depline în materie de vize, Comisia va continua să monitorizeze punerea în aplicare a modificărilor Programului de scutire de vize, care introduc noi restricții de călătorie pentru cetățenii țărilor incluse în acest program, și să colaboreze cu SUA pentru a asigura punerea în aplicare a acestor modificări într-un mod care să limiteze consecințele negative pentru călătorii UE de bună credință. În acest context, Comisia va invita SUA să ia în considerare inițiativele legislative prezentate [de exemplu, „Equal Protection in Travel Act of 2016”¹⁶ (Legea din 2016 privind protecția egală a călătorilor)], în vederea reducerii restricțiilor impuse persoanelor cu dublă cetățenie.

IV. EVALUAREA CONSECINTELOR SUSPENDĂRII EXONERĂRII DE OBLIGAȚIA DE A DEȚINE VIZĂ

În conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare¹⁷, chiar și atunci când Comisia nu dispune de alte opțiuni de politică (cum este cazul în situația actuală), dar este de așteptat ca actul să aibă efecte semnificative direct identificabile, Comisia trebuie să explice aceste efecte legiuitorilor, astfel încât aceștia să poată lua o decizie în deplină cunoștință de cauză și bazată pe dovezi.

¹² De exemplu, la 14 decembrie 2015 a fost publicat pe blogul Congresului de pe site-ul web Hill un articol semnat de șeful delegației UE la Washington și de ambasadorii în SUA ai tuturor statelor membre ale UE (<http://thehill.com/blogs/congress-blog/foreign-policy/262999-what-the-visa-waiver-program-means-to-europe>).

¹³ <http://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2016/01/251577.htm>

¹⁴ Reprezentanți ai organizațiilor internaționale sau ai ONG-urilor umanitare care călătoresc în misiune oficială, jurnaliști și anumite grupuri de oameni de afaceri.

¹⁵ <https://www.congress.gov/bill/114th-congress/house-bill/1401>

¹⁶ <https://www.congress.gov/bill/114th-congress/house-bill/4380/text>

¹⁷ http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_5_en.htm

a. Posibilul impact asupra cetățenilor UE

În opinia SUA exprimată la recenta reuniune tripartită, suspendarea exonerării de obligația de a deține viză ar conduce la reintroducerea obligativității vizelor pentru cetățenii *tuturor* statelor membre¹⁸. Principiul reciprocității este stabilit în Legea SUA privind imigrarea și cetățenia [Sec. 217 (2)(A)]¹⁹ Prin urmare, este foarte probabil ca situația să nu se amelioreze pentru cele cinci state membre în cauză și să se înrăutățească pentru toate statele membre care beneficiază în prezent de călătorii fără vize către SUA.

Pe baza statisticilor Organizației Mondiale a Turismului (UNWTO)²⁰ și ale Departamentului de Comerț al SUA²¹, Comisia estimează că cetățenii UE care beneficiază în prezent de călătorii fără viză ar trebui să solicite (pe an) cel puțin 8 milioane de vize pentru a călători în SUA. Având în vedere taxa de viză de 160 USD și costurile aferente cererii (care sunt de aproape 200 USD²²), rezultă o sumă de aproximativ 2,5 miliarde EUR reprezentând costuri suplimentare pentru cetățenii/întreprinderile din UE²³.

Deși principiul reciprocității nu este un element al cadrului de politică al Canadei în materie de vize, nu poate fi exclusă posibilitatea ca și Canada să răspundă în mod similar la o posibilă suspendare a exonerării cetățenilor canadieni de obligația de a deține viză. În acest caz, Comisia estimează că cetățenii UE vor solicita cel puțin 1,5 milioane de vize, ceea ce ar conduce la costuri suplimentare de 375 de milioane EUR²⁴ pentru aceștia/întreprinderile din UE²⁵.

b. Fezabilitatea procesării vizelor în cazul suspendării exonerării de obligația de a deține viză

America de Nord este cea mai importantă sursă de călători internaționali către UE. Pe baza statisticilor UNWTO și ale Departamentului de Comerț al SUA, Comisia estimează că, numai în SUA, consulatele statelor membre ar trebui să fie pregătite pentru procesarea a aproximativ 10 milioane de cereri de viză pe an. Deși statele membre dispun de o rețea extinsă de consulate în SUA (aproximativ 100 de consulate), acestea procesează numai în jur de 120 000 de cereri de viză pentru spațiul Schengen pe an.

Instituirea cooperării cu prestatorii externi de servicii, echiparea și dotarea cu personal a consulatelor, achiziționarea și/sau închirierea de noi spații ar necesita eforturi considerabile și ar costa milioane de euro. Fără a lua în calcul costurile aferente pregătirii, este posibil ca taxa de viză (60 EUR/viză, ca regulă generală) să nu acopere nici costurile operaționale. Unele state membre vor trebui, probabil, să emită în SUA tot atâtea vize câte emit în restul lumii.

Și în cazul Canadei statele membre s-ar confrunta cu provocări importante, deși într-o măsură mai mică. Aproximativ 45 de consulate procesează în prezent 30 000 de cereri pe an, dar în cazul suspendării exonerării de obligația de a deține viză, ar putea fi de așteptat cel puțin 2 milioane de cereri.

¹⁸ A se vedea nota de subsol 1.

¹⁹ <https://www.uscis.gov/iframe/iframe/docView/SLB/HTML/SLB/0-0-0-1/0-0-0-29/0-0-0-4391.html>.

²⁰ <http://www.e-unwto.org/toc/unwtotfb/current>

²¹ http://travel.trade.gov/outreachpages/inbound.general_information.inbound_overview.asp

²² Tabelul 6 din Regulamentul Final privind ESTA, p. 32289 (disponibil la adresa: <https://www.gpo.gov/fdsys/pkg/FR-2015-06-08/pdf/2015-13919.pdf>).

²³ Prin comparație, persoanele care călătoresc fără vize în SUA plătesc în prezent 14 USD pentru ESTA (durata de valabilitate este de doi ani).

²⁴ Ținând seama de taxa de viză de 100 CAD și presupunând că suma costurilor indirecte poate fi considerată similară cu cea a costurilor indirecte aferente unei cereri de viză pentru SUA.

²⁵ Prin comparație, persoanele care călătoresc fără vize în Canada plătesc 7 CAD pentru eTA (durata de valabilitate este de până la cinci ani).

În conformitate cu regulamentul, suspendarea exonerării de obligația de a deține viză trebuie să devină efectivă în termen de 90 de zile cel târziu de la data intrării în vigoare a actului delegat. Aceasta este perioada maximă disponibilă pentru pregătiri. Perioada respectivă nu pare să fie suficientă pentru a lua toate măsurile necesare (inclusiv în vederea acoperirii costurilor) gestionării unei creșteri masive a cererilor de viză, în conformitate cu legislația UE (de exemplu, termene pentru programarea interviului, timp de procesare). În afară de lipsa de spații corespunzătoare pentru primirea unui număr atât de mare de solicitanți de viză, de lipsa nivelului necesar al cooperării cu prestatorii externi de servicii și de lipsa unui număr adecvat de funcționari consulari și angajați locali instruiți, creșterea numărului de cereri ar afecta și suportul informatic pentru procesarea vizelor.

În acest sens, componenta centrală a Sistemului de informații privind vizele (VIS) și sistemul biometric al acestuia ar putea prelua sarcina suplimentară pe termen scurt (până la un an), dar ar trebui extinse rapid. Excluzând aspectele legate de infrastructură, costurile ar fi de ordinul a cel puțin 20-25 de milioane EUR, conform unor estimări interne. Unele state membre ar trebui, de asemenea, să își actualizeze sistemele naționale și să ia măsuri de creștere a capacității infrastructurii de comunicații dintre sistemul central și sistemele naționale. Pe termen scurt, din cauza creșterii numărului de cereri și de solicitări de informații la frontieră, ar putea fi de așteptat timpi mai mari de răspuns (căutări, compararea datelor biometrice).

Suspendarea exonerării de obligația de a deține viză ar avea, de asemenea, un impact major asupra polițiștilor de frontieră și a infrastructurii de la frontierele externe, din cauza creșterii numărului de călători ale căror vize și amprente digitale ar trebui verificate. Acest lucru ar necesita personal suplimentar, reorganizarea/restructurarea fluxurilor de lucru și modernizarea infrastructurii, în special pe marile aeroporturi, ceea ce ar presupune costuri considerabile.

Deși Comisia se așteaptă ca numărul cererilor de viză depuse de cetățenii statului Brunei să fie foarte scăzut, nici în cazul acestui stat nu pot fi excluse probleme de punere în aplicare. În această țară sunt reprezentate și eliberează vize numai două state membre. Prin urmare, celelalte state membre ar trebui să încheie acorduri de reprezentare cu acestea, astfel încât persoanele interesate să nu fie nevoite să călătorească în Singapore și/sau Kuala Lumpur pentru a solicita o viză. Ar putea fi necesară modernizarea consulatelor statelor membre respective (spații, personal, echipament informatic) chiar și pentru eliberarea unui număr limitat de vize.

În concluzie, Comisia consideră că **este extrem de puțin probabil ca statele membre să fie în măsură să proceseze un număr sporit de cereri de viză în conformitate cu Codul de vize în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a actului delegat**. Prin urmare, solicitanții de viză s-ar confrunta cu perioade lungi de așteptare pentru programarea interviului și procesarea cererilor lor. În plus, un factor important, care ar putea determina numeroși solicitanți să aleagă o destinație de călătorie din afara UE, ar fi efortul și costurile suplimentare legate de deplasarea, în vederea depunerii cererii, la cel mai apropiat consulat/prestator extern de servicii al statului membru competent. În SUA, de exemplu, consulatele sunt concentrate pe coasta de est și în California. În acest context, este rezonabil să se considere că suspendarea exonerării de obligația de a deține viză va avea drept rezultat **o scădere a numărului de călători din Canada și SUA** (și, de asemenea, din Brunei), care va determina **pierderi economice considerabile** pentru UE.

c. Impactul economic

În afară de impactul asupra cetățenilor UE și de dificultățile de punere în aplicare, ar trebui să fie luat în considerare, de asemenea, impactul semnificativ asupra unei game largi de domenii de politică/sectoare.

În domeniul **turismului**, vizitatorii din America de Nord s-ar putea reorienta cu ușurință către alte destinații decât Uniunea Europeană. Întrucât rezervările sunt deseori efectuate cu puțin timp înainte de începerea călătoriei prevăzute, din cauza îngrijorării că viza ar putea să nu fie eliberată la timp, este puțin probabil ca vizitatorii potențiali să rezerve călătorii în Europa. O scădere potențială **de 5 %** – considerată a fi o **estimare prudentă** – a numărului de turiști din SUA/Canada care vin în UE ar reprezenta o **pierdere de 1,8 miliarde EUR** pentru sectorul turismului din UE²⁶. Suspendarea exonerării de obligația de a deține viză ar conduce în mod evident la o semnificativă **pierdere pentru industria aeronautică**, inclusiv pentru marile companii aeriene europene și marile noduri aeroportuare europene. În ceea ce privește veniturile din turism, se poate presupune că statele membre cele mai afectate, respectiv cele care ar înregistra majoritatea pierderilor economice (și, de asemenea, costuri de punere în aplicare), vor fi Franța, Germania, Italia, Spania, Grecia și Țările de Jos. În plus, sectorul turismului din cele cinci state membre ai căror cetățeni au în continuare nevoie de viză pentru a vizita Canada și/sau SUA ar fi, de asemenea, afectat.

Brunei a fost un partener constructiv în *forurile* internaționale. Negocierile pentru încheierea unui acord de parteneriat și cooperare au înregistrat progrese satisfăcătoare. Deși are o populație mică, Brunei se situează în rândul celor mai bogate țări din lume. Economia este deschisă și extrem de dependentă de comerțul internațional, iar balanța comercială UE-Brunei este puternic înclinată în favoarea UE. Suspendarea exonerării de obligația de a deține viză ar avea probabil un impact negativ și asupra turismului și a legăturilor comerciale cu Brunei.

d. Impactul asupra relațiilor externe

În ceea ce privește **relațiile externe (inclusiv comerțul)**, impactul ar fi, de asemenea, substanțial. Anul 2016 este foarte important pentru **relațiile UE-Canada**, deoarece marchează cea de a 40-a aniversare a cooperării noastre oficiale. UE dorește intensificarea în continuare a cooperării excelente cu Canada, în special în chestiuni de politică externă și de securitate, prin semnarea și punerea rapidă în aplicare a Acordului de parteneriat strategic (SPA) și a Acordului economic și comercial cuprinzător (CETA). Următoarea reuniune la nivel înalt UE-Canada din toamna anului 2016 ar trebui să marcheze, prin semnarea celor două acorduri, începutul unui nou capitol mai activ în relațiile dintre UE și Canada. Suspendarea temporară a exonerării cetățenilor canadieni de obligația de a deține viză ar avea un foarte puternic impact negativ asupra climatului de cooperare, care este pozitiv la nivel global, și ar putea pune în pericol buna finalizare a acestor acorduri importante.

Profunzimea și amploarea **parteneriatului strategic** dintre UE și SUA sunt fără precedent. Așezat pe o fundație solidă constituită din valori comune, acest parteneriat a prosperat timp de peste șase decenii. Între UE și SUA se derulează cele mai importante relații bilaterale din lume în domeniul comerțului și al investițiilor, iar procesul de negociere al Parteneriatului transatlantic pentru comerț și investiții (TTIP) a atins un stadiu crucial, care ar putea fi pus în pericol de suspendarea temporară a exonerării de obligația de a deține viză. UE și SUA colaborează permanent pentru edificarea unei lumi mai sigure, mai democratice și mai prospere. Cooperarea din domeniul justiției și al afacerilor interne, care asigură securitatea cetățenilor, facilitând, în același timp, mobilitatea a fost întotdeauna o prioritate de vârf de ambele părți ale Atlanticului. În general, ar putea fi de așteptat ca suspendarea să afecteze cooperarea transatlantică, esențială pentru calitatea vieții și securitatea populației de pe

²⁶ Această estimare se bazează pe un studiu efectuat în 2013 cu privire la impactul potențial al facilităților de acordare a vizelor în alte șase mari piețe-țintă. Potrivit studiului, agențiile de voiaj au estimat că ar vinde cu cel puțin 20 % mai multe călătorii dacă pentru călătoriile în spațiul Schengen nu ar fi necesare vize. Impunerea obligativității vizei pentru cetățenii din Canada/SUA ar avea efectul contrar, dar la o scară mai mică. (http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=7005&lang=en)

ambele continente, într-un moment în care intensificarea eforturilor noastre comune este mai importantă ca niciodată.

Prin urmare, impactul asupra relațiilor noastre externe cu doi parteneri strategici, în anul în care importante acorduri în domeniul comerțului se află într-un stadiu crucial sau ar trebui finalizate, ar fi substanțial.

V. CONCLUZIE

Comisia salută realizarea deplinei reciprocități cu Japonia în ceea ce privește scutirea de vize.

Comisia ia notă de faptul că deplina reciprocitate cu Brunei în ceea ce privește scutirea de vize nu a fost încă obținută, dar având în vedere recente contacte, Comisia se așteaptă ca aceasta să se realizeze și să fie notificată în mod oficial până la sfârșitul lunii aprilie 2016.

În ceea ce privește Canada și SUA, Comisia ia notă de faptul că deplina reciprocitate în materie de vize nu a fost încă realizată. Prin urmare, Comisia va depune în continuare eforturi pentru obținerea deplinei reciprocități în materie de vize cu aceste două țări. Comisia invită insistent Canada și SUA să își demonstreze angajamentul prin introducerea de măsuri concrete pentru a atinge deplina reciprocitate în materie de vize cu toate cele 28 de state membre ale Uniunii Europene.

În ceea ce privește actualul mecanism de reciprocitate, Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să inițieze de urgență discuții și să adopte o poziție cu privire la cea mai bună cale de urmat, având în vedere evaluarea cuprinsă în prezenta comunicare. Parlamentul European și Consiliul sunt invitate să informeze Comisia, până cel târziu la 12 iulie 2016, cu privire la pozițiile adoptate.